Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 3 maj 2012*

”Dublinsystemet — Förordning (EG) nr 343/2003 — Förfarande för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan — Tredjelandsmedborgare som innehar giltig visering utfärdad av den ’ansvariga medlemsstaten’ i den mening som avses i denna förordning — Ingivande av asylansökan i en annan medlemsstat än den som enligt förordningen har ansvaret — Ingivande av ansökan om uppehållstillstånd i den andra medlemsstaten som inte är den som har ansvaret åtföljt av ett återkallande av asylansökan — Återkallande sker innan den ansvariga medlemsstaten har samtyckt till att överta den asylsökande — Återkallande medför att de förfaranden som föreskrivs i förordning nr 343/2003 avslutas”

I mål C-620/10,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Sverige) genom beslut av den 16 december 2010, som inkom till domstolen den 27 december 2010, i målet

Migrationsverket

mot

Nurije Kastrati,

Valdrina Kastrati,

Valdrin Kastrati,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-C. Bonichot samt domarna A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (referent) och C. Toader,

generaladvokat: V. Trstenjak,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 30 november 2011,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Migrationsverket, genom H. Karling och M. Ribbenvik, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: svenska.

— Nurije Kastrati och hennes underåriga barn, genom H.-O. Krokstäde, juris kandidat, och S. Kastrati,

— Tysklands regering, genom T. Henze, i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom M. Michelogiannaki och L. Kotroni, båda i egenskap av ombud,

— Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av M. Russo, avvocato dello Stato,

— Nederländernas regering, genom C. Wissels, M. Noort och C. Schillemans, samtliga i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom H. Walker, i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. Condou-Durande och C. Tufvesson, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 12 januari 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan, å ena sidan, Migrationsverket och, å andra sidan, Nurije Kastrati och hennes två underåriga barn Valdrina och Valdrin (nedan även gemensamt kallade familjen Kastrati), vilka är medborgare i Kosovo. Målet rör undanröjande av verkets beslut att avvisa familjen Kastratis ansökningar om uppehållstillstånd och asyl i Sverige och att överföra dem till den ”ansvariga medlemsstaten” i den mening som avses i förordning nr 343/2003.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 343/2003

3 Skälen 3 och 4 i förordning nr 343/2003 har följande lydelse:

”(3) I slutsatserna från Tammerfors förklarades … att [det gemensamma europeiska asylsystemet] på kort sikt bör omfatta ett tydligt och praktiskt genomförbart sätt att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan.

(4) En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för fastställande av flyktingstatus och inte äventyra målet att behandla asylansökningar snabbt.”

4 I artikel 1 i förordning nr 343/2003 föreskrivs att det i förordningen ”fastställs kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat”.

5 I artikel 2 c–f i förordning nr 343/2003 föreskrivs följande:

”I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

…

c) *asylansökan*: en ansökan som har getts in av en tredjelandsmedborgare och som kan anses som en ansökan om internationellt skydd av en medlemsstat i enlighet med Genèvekonventionen. En ansökan om internationellt skydd skall antas vara en asylansökan, om inte tredjelandsmedborgaren uttryckligen begär en annan typ av skydd, som kan sökas särskilt.

d) *sökande* eller *asylsökande*: en tredjelandsmedborgare som har gett in en asylansökan som ännu inte har slutligt avgjorts.

e) *prövning av asylansökan*: alla de prövningsåtgärder, beslut eller avgöranden som ankommer på de behöriga myndigheterna i ett asylärende enligt nationell lagstiftning, med undantag för förfarandena för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för prövningen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

f) *återkallande av asylansökan*: åtgärder varigenom den asylsökande i enlighet med nationell lagstiftning, uttryckligen eller underförstått, avbryter det förfarande som inleddes i och med att han eller hon gav in sin asylansökan.”

6 Artikel 3.1 i denna förordning har följande lydelse:

”Medlemsstaterna skall pröva varje asylansökan som lämnas in av en tredjelandsmedborgare till någon medlemsstat antingen vid gränsen eller inom medlemsstatens territorium. Ansökan skall prövas av en enda medlemsstat, som skall vara den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III fastställs som ansvarig.”

7 I artikel 4 i förordningen föreskrivs följande:

”1. Förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret enligt denna förordning skall inledas när en asylansökan första gången lämnas in i en medlemsstat.

…

5. Enligt villkoren i artikel 20 skall den medlemsstat där asylansökan har getts in, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva asylansökan, återta en asylsökande som befinner sig i en annan medlemsstat och som där har gett in en ny ansökan efter att ha återkallat sin ansökan under förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret.

Denna skyldighet skall upphöra om den asylsökande under tiden har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader eller har beviljats uppehållstillstånd i en medlemsstat.”

8 För att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning nr 343/2003, anges i kapitel III, vilket omfattar artiklarna 5–14, en lista med objektiva och rangordnade kriterier.

9 Vilken medlemsstat som har ansvaret enligt dessa kriterier ska enligt artikel 5.2 i förordningen avgöras mot bakgrund av situationen vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat.

10 I artikel 9.2 i förordningen föreskrivs bland annat att det, om den asylsökande har en giltig visering, i princip är den medlemsstat som utfärdat viseringen som är ansvarig i förordningens mening.

11 Kapitel V i förordning nr 343/2003 har rubriken ”Övertagande och återtagande”. I detta kapitel ingår artikel 16 som har följande lydelse:

”1. Den medlemsstat som enligt kriterierna i denna förordning har ansvaret för att pröva en asylansökan skall vara skyldig att

a) på de villkor som anges i artiklarna 17–19 överta en asylsökande som har gett in en ansökan i en annan medlemsstat,

b) slutföra prövningen av asylansökan,

c) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande vars ansökan är under prövning och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat,

d) på de villkor som anges i artikel 20 återta en asylsökande som har återkallat en ansökan under prövning och gett in en asylansökan i en annan medlemsstat,

e) på de villkor som anges i artikel 20 återta en tredjelandsmedborgare vars asylansökan har avslagits och som utan tillstånd befinner sig i en annan medlemsstat.

…

3. De skyldigheter som anges i punkt 1 skall upphöra om tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader, om han eller hon inte har ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av den ansvariga medlemsstaten.

4. De skyldigheter som anges i punkt 1 d och 1 e skall också upphöra så snart som den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan, efter det att ansökan återkallats eller avslagits, har vidtagit och genomfört de åtgärder som krävs för att tredjelandsmedborgaren skall kunna återvända till sitt ursprungsland eller resa till ett annat land dit han eller hon lagligen kan bege sig.”

12 Artikel 17.1 i förordning nr 343/2003 innehåller följande föreskrifter:

”Om en medlemsstat som har mottagit en asylansökan bedömer att en annan medlemsstat skall ansvara för prövningen av denna ansökan, får den förstnämnda medlemsstaten så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader från det att asylansökan lämnades in enligt artikel 4.2 anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

Om framställan om övertagande av en asylsökande inte görs inom tre månader, skall den medlemsstat där ansökan lämnades in ansvara för prövningen av den.”

13 I artikel 18.1 i förordningen föreskrivs följande:

”Den anmodade medlemsstaten skall utföra de kontroller som behövs och fatta beslut om en framställan om övertagande av en asylsökande inom två månader från det att framställan gjordes.”

14 Artikel 19.1 och 19.3 i förordningen har följande lydelse:

”1. Om den anmodade medlemsstaten samtycker till att överta en asylsökande, skall den medlemsstat där asylansökan lämnades in meddela den asylsökande beslutet att inte pröva ansökan och skyldigheten att överföra sökanden till den ansvariga medlemsstaten.

…

3. Överföringen av sökanden från den medlemsstat där asylansökan lämnades in till den ansvariga medlemsstaten skall verkställas i enlighet med den förstnämnda medlemsstatens nationella lagstiftning … så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande godtogs eller beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades.”

15 Artikel 20 i förordning nr 343/2003 innehåller bestämmelser om hur ett återtagande av en asylsökande enligt artikel 4.5 och artikel 16.1 c–e ska verkställas.

Direktiv 2005/85/EG

16 Av skäl 29 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, s. 13) framgår att direktivet inte påverkar tillämpningen av de regler som följer av förordning nr 343/2003.

17 Artikel 19 i direktiv 2005/85 har rubriken ”Förfarande när ansökan återkallas”. Denna artikel har följande lydelse:

”1. I den mån som medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriver en möjlighet att uttryckligen återkalla ansökan skall de se till att den beslutande myndigheten fattar beslut om att antingen avbryta prövningen eller att avslå ansökan om en asylsökande uttryckligen återkallar asylansökan.

2. Medlemsstaterna får också bestämma att den beslutande myndigheten skall ha rätt att avbryta prövningen utan att fatta beslut. I så fall skall medlemsstaterna se till att den beslutande myndigheten inför en tjänsteanteckning i sökandens akt.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

Ansökan om uppehållstillstånd som ingetts innan familjen Kastrati reste in i unionen

18 År 2004 träffade Nurije Kastrati den svenske medborgaren Semsi Kastrati i Kosovo. Semsi Kastrati är sedan år 1992 bosatt i Sverige. Han är inte fader till Nurije Kastratis underåriga barn.

19 Nurije Kastrati och hennes barn ingav den 20 september 2007 vid Konungariket Sveriges ambassad i Skopje (f.d. jugoslaviska republiken Makedonien) en ansökan om uppehållstillstånd i Sverige. Som grund för ansökan anfördes anknytning till Semsi Kastrati.

20 Den 13 maj 2008 avslog Migrationsverket ansökan med motiveringen att Nurije Kastrati inte hade sådan anknytning till Semsi Kastrati att hon och hennes barn kunde beviljas uppehållstillstånd. Nurije Kastrati och hennes barn överklagade avslagsbeslutet till Länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen (nedan kallad migrationsdomstolen), vilken fastställde Migrationsverkets beslut att avslå ansökningarna om uppehållstillstånd genom dom av den 23 december 2008.

21 Nurije Kastrati och hennes barn överklagade migrationsdomstolens dom till Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (nedan kallad Migrationsöverdomstolen) men återkallade sedermera överklagandet. Den 19 mars 2009 avskrev Migrationsöverdomstolen följaktligen målet.

Asylansökan och den nya ansökan om uppehållstillstånd som familjen Kastrati ingav efter inresan i Europeiska unionen

22 Den 3 mars 2009 reste Nurije Kastrati och hennes barn in i Sverige med en giltig visering för kortare vistelse som utfärdats av franska myndigheter.

23 Den 30 april 2009 ingav de en asylansökan i Sverige där de befann sig sedan inresan i Europeiska unionen. De hade inte dessförinnan ingett någon asylansökan i Frankrike.

24 Eftersom Nurije Kastrati och hennes barn hade giltig visering som utfärdats av franska myndigheter begärde Migrationsverket dock den 4 juni 2009 med stöd av det kriterium som föreskrivs i artikel 9.2 i förordning nr 343/2003 att de franska myndigheterna skulle överta familjen enligt artikel 16.1 a i förordningen.

25 Den 16 juni 2009 ingav Nurije Kastrati och hennes barn en ny ansökan om uppehållstillstånd i Sverige. Även denna ansökan grundades på anknytning till Semsi Kastrati.

26 Den 22 juni 2009 återkallade familjen Kastrati dock ansökningarna om asyl i Sverige, vilka, enligt familjen, hade ingetts endast på grund av att Migrationsverket hade rått dem att göra detta. Av det avgörande som överklagats i det nationella målet och som ingetts tillsammans med handlingarna i det målet framgår inte heller att Nurije Kastrati eller hennes barn åberopat förföljelse i syfte att beviljas flyktingstatus.

27 De franska myndigheterna, som inte hade kännedom om detta återkallande, samtyckte den 23 juli 2009 till att överta familjen Kastrati.

28 Migrationsverket beslutade den 30 juli 2009 att avvisa ansökningarna om uppehållstillstånd och asylansökningarna. Vad gäller den nya ansökan om uppehållstillstånd fann Migrationsverket att verkets beslut av den 13 maj 2008 att avslå den första ansökan om uppehållstillstånd hade vunnit laga kraft. Asylansökningarna avvisades därefter med hänvisning till att Republiken Frankrike var ansvarig för prövningen av dem. Slutligen beslutade Migrationsverket att överföra de berörda personerna till Frankrike med stöd av artikel 19.1 och 19.3 i förordning nr 343/2003.

29 Nurije Kastrati och hennes barn överklagade detta avvisningsbeslut till migrationsdomstolen.

30 Den 15 september 2009 undanröjde migrationsdomstolen avvisningsbeslutet av den 30 juli 2009 med motiveringen att det vid tidpunkten för Migrationsverkets beslut inte hade funnits förutsättningar för att tillämpa förordning nr 343/2003, eftersom Nurije Kastrati och hennes barn hade återkallat sina asylansökningar. Migrationsdomstolen återförvisade följaktligen ärendet till Migrationsverket för förnyad handläggning på grundval av en utredning av de åberopade anknytningsskälen.

31 Migrationsdomstolen angav i sitt avgörande att familjen Kastratis asylansökningar hade återkallats efter det att den svenska behöriga myndigheten, i syfte att avsluta förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, hade anmodat de franska myndigheterna att överta familjen, men innan nämnda myndigheter den 23 juli 2009 accepterade att överta dem och innan de delgavs Migrationsverkets beslut av den 30 juli 2009 att överföra dem till Republiken Frankrike.

32 Migrationsverket överklagade detta avgörande till Migrationsöverdomstolen och anförde därvid i huvudsak att det inte framgår av förordning nr 343/2003 att den ansvariga medlemsstatens skyldighet att överta en asylsökande som har ingett en ansökan i en annan medlemsstat upphör om asylansökan återkallas.

33 Migrationsöverdomstolen anger i sitt beslut om hänskjutande att den i ett avgörande den 30 juni 2008 (MIG 2008:28) har slagit fast att ett återkallande av en asylansökan inte medför att förordning nr 343/2003 inte kan tillämpas. Omständigheterna i det målet skilde sig emellertid från omständigheterna i förevarande mål på så sätt att den där aktuella asylansökan hade återkallats först efter det att den berörde, i enlighet med artikel 19.1 i förordningen, hade delgetts beslutet att överföra honom till den ansvariga medlemsstaten.

34 Migrationsöverdomstolen redovisade också resultatet av en enkät som Migrationsverket hade sänt till flera medlemsstater som omfattas av Dublinsystemet. Enkäten avsåg frågan om vilken betydelse ett återkallande av en asylansökan har för tillämpningen av förordning nr 343/2003. Tre olika ståndpunkter har

framkommit härvidlag. Enligt den första ståndpunkten kan, när förordningen en gång blivit tillämplig, asylförfarandet avslutas endast genom att någon av upphörandegrunderna i artikel 16.3 och 16.4 inträffar. Enligt den andra ståndpunkten däremot kan förordningen inte längre tillämpas om en asylansökan som ingetts i en enda medlemsstat återkallas. Enligt den tredje ståndpunkten, slutligen, är det den tidpunkt då en asylansökan har återkallats som, i förhållande till förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat, är avgörande för frågan huruvida förordningen fortfarande kan tillämpas eller ej.

35 Mot denna bakgrund beslutade Migrationsöverdomstolen att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1. Ska förordning nr 343/2003, mot bakgrund bl.a. av vad som föreskrivs i artikel 5.2 i förordningen och/eller avsaknaden av andra bestämmelser i förordningen om upphörande av en medlemsstats ansvar för att pröva en asylansökan än de i artiklarna 4.5 andra stycket, 16.3 och 16.4, tolkas så att en återkallelse av asylansökan inte påverkar möjligheten att tillämpa förordningen?

2. Har det vid besvarandet av ovan nämnda fråga någon betydelse i vilket skede av handläggningen som asylansökan återkallas?”

Prövning av tolkningsfrågorna

36 Det kan inledningsvis konstateras att Migrationsöverdomstolen önskar få klarhet i vilka verkningar ett återkallande av en asylansökan kan få för tillämpningen av förordning nr 343/2003.

37 När det gäller bakgrunden till det nationella målet, såsom denna beskrivits ovan i punkterna 18–21 och 26, ska det emellertid påpekas att Nurije Kastrati och hennes barn har gjort gällande att de i själva verket inte vid någon tidpunkt har önskat inge en asylansökan i den mening som avses i artikel 2 c i förordning nr 343/2003.

38 Det är dock endast den hänskjutande domstolen som är behörig att bedöma vilken betydelse en sådan grund ska tillmätas. Det åligger EU-domstolen att grunda sin bedömning på de faktiska och rättsliga omständigheter som beskrivs i beslutet om hänskjutande (dom av den 21 oktober 2010 i mål C-306/09, B., REU 2010, s. I-10341, punkt 47).

39 Med hänsyn till dessa inledande synpunkter och mot bakgrund av omständigheterna i det nationella målet ska Migrationsöverdomstolen anses ha ställt frågorna, vilka ska prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida förordning nr 343/2003 ska tolkas så, att ett återkallande av en asylansökan i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen, som sker innan den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av ansökan har samtyckt till att överta den asylsökande, medför att förordningen inte längre kan tillämpas.

40 Det följer av artikel 17.1 första stycket i förordning nr 343/2003 att om en medlemsstat, i vilken en person har ingett en asylansökan, bedömer att en annan medlemsstat ska ansvara för prövningen av denna ansökan får den förstnämnda medlemsstaten anmoda den senare medlemsstaten att överta den asylsökande.

41 Av artikel 1 i förordningen framgår vidare att målet med denna förordning är att fastställa kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat.

42 När en asylsökande såsom i förevarande fall återkallar den enda asylansökan som ingetts innan den anmodade medlemsstaten har samtyckt till att överta vederbörande kan följaktligen det huvudsakliga målet med förordning nr 343/2003 – att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan i syfte att garantera faktisk tillgång till en prövning av sökandens flyktingstatus – inte längre uppnås.

43 Unionslagstiftaren har inte uttryckligen reglerat sådana situationer som den här aktuella, då asylsökande återkallar sina respektive ansökningar utan att också ha ingett en ansökan i åtminstone en annan medlemsstat.

44 Lydelsen av bestämmelserna i artiklarna 4.5 andra stycket och 16.3 och 16.4 i förordning nr 343/2003, till vilka Migrationsöverdomstolen också har hänvisat i sina frågor, kan inte leda till ett annat resultat.

45 Det är visserligen riktigt att det genom dessa bestämmelser på ett uttömmande sätt fastställs i vilka situationer den skyldighet att ”överta” eller ”återta” en asylsökande som har ingett en asylansökan i en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten upphör för den sistnämnda medlemsstaten. I dessa bestämmelser förutsätts emellertid att det finns en asylansökan som den ansvariga medlemsstaten ska pröva, håller på att pröva eller redan har prövat.

46 Detta gäller för övrigt även artikel 5.2 i förordning nr 343/2003.

47 Ett återkallande av en asylansökan som sker under sådana omständigheter som de som är i fråga i det nationella målet, det vill säga innan den anmodade medlemsstaten har samtyckt till att överta den asylsökande, medför följaktligen att förordning nr 343/2003 inte längre kan tillämpas.

48 Under sådana förhållanden ankommer det på den medlemsstat i vilken asylansökan ingetts att fatta de beslut som påkallas till följd av detta återkallande och särskilt, såsom föreskrivs i artikel 19 i direktiv 2005/85, att avbryta prövningen och införa en tjänsteanteckning härom i sökandens akt.

49 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande. Förordning nr 343/2003 ska tolkas så, att ett återkallande av en asylansökan i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen, som sker innan den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av ansökan har samtyckt till att överta den asylsökande, medför att förordningen inte längre kan tillämpas. I ett sådant fall ankommer det på den medlemsstat i vilken asylansökan ingetts att fatta de beslut som är nödvändiga med hänsyn till detta återkallande och särskilt att avbryta prövningen och införa en tjänsteanteckning härom i sökandens akt.

Rättegångskostnader

50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ska tolkas så, att ett återkallande av en asylansökan i den mening som avses i artikel 2 c i förordningen, som sker innan den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av ansökan har samtyckt till att överta den asylsökande, medför att förordningen inte längre kan tillämpas. I ett sådant fall ankommer det på den medlemsstat i vilken asylansökan ingetts att fatta de beslut som är nödvändiga med hänsyn till detta återkallande och, särskilt, att avbryta prövningen och införa en tjänsteanteckning härom i sökandens akt.

Underskrifter